

лекна. Отъ статуйката липсваше само тризжбеца (тризжбестата патеричка).

Повечето отъ другаритѣ ми се чудѣха, какъ стана това нѣщо. Кой извърши кражбата и сетнѣ тури крадения прѣдметъ въ моята торба. Мнозина зеха да мислятъ, че самото божество е направило така, че статуйката му да се намѣри въ торбата на Евфорионова приятелъ. Ала единъ мой врагъ каза:

— На когото въ торбата се намѣри прѣдмета, той е крадецътъ!

Теогени се възмути.

— Кой? Прою ли да открадне! Това не може да бжде! Азъ добръ познавамъ неговата непоклата чистота.

Всички дѣца бѣха на моя страна; само Мене-кратъ и спартанецътъ Лицидъ си шушукаха нѣщо и злобно се подсмиваха. Драго имъ бѣ, дѣто азъ се мжчехъ.

Но моитѣ неприятели не се задоволиха само съ тази клевета. Тѣ си позволиха да разпрѣсатъ на всѣкъдѣ това нѣщо. Единъ день вървя по улицата и станахъ смаянъ на мѣстото си, като прочетохъ на единъ дуваръ слѣднитѣ думи:

Прою крадецъ.

Очитѣ ми се примрѣжиха отъ ядъ. Спуснахъ се та го изтрихъ. Но другаритѣ ми забѣлѣжиха, че азъ много се разтревожихъ.

Тръгнахме всички по-нататѣкъ по улицата. Ето пакъ написано по една колона: **Прою крадецъ; той открадна Посейдона. Ще бжде наказанъ!** Срамътъ и ядътъ ми нѣмаха граница. Всички мои другари се спуснаха да заличаватъ тѣзи възмутителни клевети. Какво искаха отъ мене тѣзи врагове? да се